

10.02

Godziny urzędowania	Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ - 15 ³⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
Telefon	22 553 70 70 22 553 70 71 22 553 78 86	22 553 78 21 22 553 78 22	
Email	Radom 48 368 99 08 informacja@warszawa.wsa.gov.pl	Radom 48 368 99 18 czytelnia@warszawa.wsa.gov.pl	
NIP 525-2283-365	REGON 015608709	Konto Bankowe Sądu 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000	
Wynik rozprawy dostępny po zakończeniu posiedzenia Sądu, najpóźniej w dniu następnym na stronie: http://etr.warszawa.wsa.gov.pl			

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
00-013 Warszawa, ul. Jasna 2/4
WYDZIAŁ II

Dnia 8 lutego 2017 r.
Sygn. akt II SA/Wa 178/17

KUKE (ubezp. eksportowe)

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

Stowarzyszenie
„Sieć Obywatelska -Watchdog Polska”
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

DORĘCZENIE ODPISU ODPOWIEDZI NA SKARGĘ

W wykonaniu zarządzenia z dnia 3 lutego 2017 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza Skarżącemu - Stowarzyszeniu „Sieć Obywatelska - Watchdog Polska” odpis odpowiedzi na skargę z dnia 31 stycznia 2017 r. wraz z załącznikami.

Małgorzata Plichta
starczy/specjalista

POUCZENIE

Strona ma obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swojego adresu. W razie zaniedbania tego obowiązku pisma wysłane pod dotychczasowym adresem pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest Sądowi znany (art. 70 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi; tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.).

Korporacja Ubezpieczeń
Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna
ul. Sienna 39
00-121 Warszawa

Warszawa, 31 stycznia 2017 r.

ODPIS

w rozprawie
radca prawni
ul.
Paweł Iwanowski
WA-11551
Warszawa, 2017-01-31

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący:
Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog
Polska
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

Podmiot zobowiązany:
Korporacja Ubezpieczeń
Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna
ul. Sienna 39
00-121 Warszawa,
zastępowany przez:
r. pr. Pawła Iwanowskiego
adres do korespondencji – j.w.

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

na decyzję Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. z dnia 7 grudnia 2016 r., utrzymującą w mocy decyzję odmawiającą udostępnienia informacji publicznej, otrzymaną w dniu 18 stycznia 2017 r.

Stosownie do art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm., dalej „P.p.s.a.”) oraz art. 21 pkt. 1 ustawy z dnia z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 z późn. zm., dalej „ustawa o dostępie do informacji publicznej”), Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych, dalej „KUKKE S.A.”:

- 1) wnosi o oddalenie skargi w całości, na podstawie art. 151 P.p.s.a;
- 2) przekazuje, jako załączniki, ułożone w porządku chronologicznym spięte i ponumerowane akta sprawy.

ul.

UZASADNIENIE

Przebieg postępowania w sprawie udostępnienia informacji publicznej

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska zwróciła się do KUKE S.A. emailiem z dnia 23 października 2016 r. z wnioskiem o przekazanie następujących informacji:

- listy przedsiębiorstw, objętych w 2015 i w 2016 r. gwarantowanymi przez Skarb Państwa ubezpieczeniami eksportowymi,
- listy zawierającej wartość ubezpieczonych produktów lub usług oraz informację o tym, co to były za produkty i usługi.

Wniosek
Wniosekodawca
10/11/2016

W odpowiedzi na powyższy wniosek, KUKE S.A. w dniu 3 listopada 2016 r. przekazała Wnioskodawcy dwa pisma.

Pierwsze pismo, stanowiące czynność materialno-techniczną, zawierało informacje przekazane w zagregowanej formie, bez ujawniania danych dotyczących treści indywidualnych umów ubezpieczenia. Wnioskodawcy przekazane zostały informacje dotyczące m.in.:

- wartości ubezpieczonych produktów z gwarancjami Skarbu Państwa w 2015 r. (styczeń–wrzesień) i w 2016 r. (styczeń–wrzesień), należności wynikających z kontraktów eksportowych, umów kredytowych i udzielonych gwarancji,
- wartości ubezpieczonych produktów z gwarancjami Skarbu Państwa w całym 2015 r., należności wynikających z kontraktów eksportowych, umów kredytowych i udzielonych gwarancji.

Drugie pismo stanowiło decyzję administracyjną, zgodnie z którą KUKE S.A. odmówiła udostępnienia informacji w zakresie, w jakim informacje te dotyczyły indywidualnych umów ubezpieczenia. Podstawę prawną odmowy udzielenia wnioskowanych informacji w powyższym zakresie stanowił art. 5 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej w związku z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2015 r., poz. 1844 z późn. zm., dalej „ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej”), nakładającym na zakład ubezpieczeń obowiązek zachowania tajemnicy ubezpieczeniowej.

W/w pisma Wnioskodawca otrzymał w dniu 8 listopada 2016 r.

W dniu 28 listopada 2016 r. do KUKE S.A. wpłynął wniosek Stowarzyszenia Sieci Obywatelskiej Watchdog Polska o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wnioskodawca zarzucił wydanej decyzji naruszenie art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 714 z późn. zm., dalej

Łódź

„ustawa o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych”). W opinii Wnioskodawcy tajemnica ubezpieczeniowa, o której mowa w art. 35 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie.

Po ponownym, wszechstronnym rozpatrzeniu sprawy, KUKE S.A., zaskarżoną decyzją z dnia 7 grudnia 2016 r. utrzymała w mocy swoją decyzję z dnia 3 listopada 2016 r. odmawiającą udostępnienia Wnioskodawcy informacji w zakresie, w jakim informacje te dotyczą indywidualnych umów ubezpieczenia.

W/w decyzję Wnioskodawczyni otrzymała w dniu 14 grudnia 2016 r.

W dniu 18 stycznia 2017 r. do KUKE S.A. wpłynęła (drogą pocztową) skarga Stowarzyszenia Sieci Obywatelskiej Watchdog Polska na decyzję KUKE S.A. z dnia 7 grudnia 2016 r., skierowana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Stanowisko KUKE S.A. w odniesieniu do zarzutów podniesionych przez Skarżącego

W opinii KUKE S.A. skarga jest bezzasadna a zarzuty podniesione przez Skarżącego nie zasługują na uwzględnienie.

Na wstępie KUKE S.A. zwraca uwagę, iż niniejsza sprawa jest identyczna, jak sprawa zawisła przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie w 2016 r. (sygn. akt II SA/Wa 400/16). Sprawy te są tożsame zarówno pod względem faktycznym, jak i prawnym.

W ówczesnym postępowaniu wnioskodawca zwrócił się do KUKE S.A. o udostępnienie identycznych informacji, jak Stowarzyszenie Sieci Obywatelskiej Watchdog Polska, dotyczyły one jedynie wcześniejszego okresu (roku 2014, a nie lat 2015-2016). Skarżący w niniejszym postępowaniu był uczestnikiem postępowania o sygn. II SA/Wa 400/16. W/w postępowanie przed WSA w Warszawie zakończyło się wyrokiem Sądu z dnia 30 czerwca 2016 r., zgodnie z którym skarga na decyzję wydaną przez KUKE S.A. została oddalona. W opinii Sądu odmowę udostępnienia przez KUKE S.A. informacji publicznej w postaci informacji dotyczących indywidualnych umów ubezpieczenia z powołaniem się na tajemnicę ubezpieczeniową należało uznać za zgodną z prawem, a podniesione w skardze zarzuty, sprowadzające się w istocie do zanegowania ograniczenia prawa do informacji z tej przyczyny okazały się być w ocenie Sądu chybione.

Przechodząc do uzasadnienia wniosku KUKE S.A. o oddalenie niniejszej skargi, zauważyć należy, iż kwestionowana przez Skarżącego odmowa udostępnienia przez KUKE S.A. informacji dotyczyła przekazania nazw ubezpieczających, wartości ubezpieczonych produktów lub usług oraz informacji, co to były za produkty lub usługi. Są to dane z zakresu treści indywidualnych umów ubezpieczenia, których stroną jest KUKE S.A. oraz poszczególni ubezpieczający.

Ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej w art. 35 ust. 1 nakłada na każdy zakład ubezpieczeń i osoby w nim zatrudnione obowiązek zachowania tajemnicy dotyczącej poszczególnych umów ubezpieczenia, przy czym w doktrynie przyjmuje się, że tajemnicą objęta jest cała treść stosunku obligacyjnego wiążącego zakład ubezpieczeń i ubezpieczającego. Tak więc tajemnicą objęty jest sam fakt zawarcia umowy ubezpieczenia, jak i informacje dotyczące sytuacji majątkowej i osobistej ubezpieczającego oraz informacje dotyczące treści umowy ubezpieczenia.

Art. 5 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej stanowi z kolei, że prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. Obowiązek zachowania przez zakład ubezpieczeń tajemnicy dotyczącej poszczególnych umów ubezpieczenia, wynikający z ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej jest zatem przesłanką, na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej, uzasadniającą odmowę przez KUKE S.A. udostępnienia żądanych przez Skarżącego informacji.

Uwzględniając powyższe oraz fakt, iż KUKE S.A., jako zakład ubezpieczeń, zobowiązana jest do przestrzegania tajemnicy ubezpieczeniowej na mocy bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, a tajemnica ubezpieczeniowa służy prawnie chronionym interesom ubezpieczających, zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o legalne podstawy.

KUKE S.A. zwraca również uwagę, iż chybione są argumenty Skarżącego oparte na zasadzie jawności finansów publicznych. KUKE S.A. nie dysponuje bowiem środkami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, nie jest również jednostką sektora finansów publicznych. Działalność KUKE S.A. prowadzona na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych nie podlega przepisom ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Odnosząc się zaś do podniesionych przez Skarżącego zarzutów, KUKE S.A. poniżej przedstawia swoje stanowisko odnośnie wszystkich zarzuconych przez Skarżącego naruszeń prawa.

- 1) zarzut naruszenia art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.), dalej „Konstytucja RP” w zakresie, w jakim przepis ten stanowi normatywną podstawę prawa do uzyskiwania informacji o działalności władz publicznych, poprzez błędne, bowiem zbyt daleko idące, ograniczenie na kanwie niniejszej sprawy
- 2) zarzut naruszenia art. 61 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP w zakresie, w jakim owe przepisy konstytucyjne stanowią podstawę ograniczenia prawa do informacji publicznej, poprzez błędną wykładnię, polegającą na uznaniu dopuszczalności ograniczenia dostępności informacji o umowach eksportowych

Gwarantowane przez Konstytucję RP prawa i wolności w większości nie mają charakteru absolutnego. Zarówno sama Konstytucja, jak też ustawy zwykłe (na mocy upoważnienia wynikającego z Konstytucji RP) wielokrotnie stwarzają podstawy prawne dla ograniczenia praw i wolności przysługujących ich adresatom. Taka sytuacja ma miejsce w przypadku prawa do uzyskania informacji publicznej. Art. 61 ust. 3 Konstytucji RP stanowi, iż ograniczenie prawa do uzyskiwania informacji publicznej może zostać wprowadzone przez ustawodawcę zwykłego, z uwagi na ochronę innych wartości konstytucyjnych. Takie ograniczenie powinno spełniać wymogi wynikające z zasady proporcjonalności, którą statuuje art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Zgodnie z powyższym, ograniczenie prawa dostępu do informacji publicznej wprowadzone zostało w art. 5 ust. 1, ust. 2 i ust. 2a ustawy o dostępie do informacji publicznej. Ograniczenia te zostały jasno sprecyzowane w w/w ustawie i dotyczą m.in. ograniczeń wynikających z tajemnic ustawowo chronionych, takich jak np. tajemnica ubezpieczeniowa dotycząca indywidualnych umów ubezpieczenia, obowiązująca zakłady ubezpieczeń, jak również tajemnica przedsiębiorcy. Wobec kompleksowości, precyzyjności i jasności uregulowań ustawowych dotyczących trybu udostępniania informacji publicznej, jak też ograniczeń udostępniania, KUKKE S.A., rozpatrując wniosek o udzielenie informacji publicznej nie stosowała bezpośrednio art. 61 Konstytucji RP (lecz działała w oparciu o regulacje ustawowe), tym samym nie można mówić o naruszeniu art. 61 Konstytucji RP przez KUKKE S.A. w przedmiotowej sprawie, tym bardziej, iż brak jest podstaw do kwestionowania domniemania konstytucyjności norm prawnych wynikających z ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Ubocznie, KUKKE S.A. wskazuje, iż wyrok NSA z 2 lipca 2003 r., sygn. II SA 837/03, na który powołuje się Skarżący, zgodnie z którym „ogólną zasadą Konstytucji jest dostęp do informacji. Wszelkie wyjątki od tej zasady winny być formułowane w sposób wyraźny, a wątpliwości winny przemawiać na rzecz dostępu”, zapadł na tle zupełnie innego zagadnienia prawnego niż zagadnienie będące przedmiotem niniejszej sprawy. W sprawie, której dotyczył w/w wyrok NSA kwestią sporną była wzajemna relacja ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji

do ustawy o dostępie do informacji publicznej, tj. czy ustawa z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji wyłącza możliwość udostępniania stosownych informacji w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. W niniejszej sprawie przedmiotem sporu nie jest kwestia, czy ustawa o dostępie do informacji publicznej ma zastosowanie, bo tego KUKE S.A. nie kwestionuje, natomiast w opinii KUKE S.A. ograniczenia ustawowe, wskazane w ustawie o dostępie do informacji publicznej, na które powołała się KUKE S.A., są sprecyzowane w sposób jasny, nie budzący wątpliwości.

- 3) *zarzut naruszenia art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 714 z późn. zm., dalej „ustawa o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych”), w zakresie, w jakim przepis ten stanowi o tym, że do umów zawieranych w zakresie uregulowanym niniejszą ustawą nie stosuje się przepisów ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, poprzez brak zastosowania tego przepisu w niniejszej sprawie*
- 4) *zarzut naruszenia art. 5 ust. 4 ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych w związku z art. 35 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, poprzez niepoprawne zastosowanie przez KUKE S.A. przepisów dotyczących tajemnicy ubezpieczeniowej, podczas gdy przepisy regulujące tę tajemnicę nie są stosowane do gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń kredytów eksportowych*

Zgodnie z art. 5 ust. 4 ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych „Do umów zawieranych w zakresie uregulowanym niniejszą ustawą nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.” Aby prawidłowo odczytać treść normy prawnej, którą wprowadza w/w przepis niezbędne jest prawidłowe odkodowanie znaczenia wyrazu „umów”, o którym mowa w w/w przepisie. W żadnym wypadku nie można dojść do wniosku, jaki proponuje Skarżący, iż ustawa o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych wyłącza całkowicie stosowanie ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej w odniesieniu do działalności prowadzonej przez KUKE S.A. na podstawie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych. Taki wniosek jest nieuprawniony i zbyt daleko idący. Gdyby taka była intencja ustawodawcy, z pewnością przepis sformułowany zostałby w inny sposób, np. „do działalności w zakresie uregulowanej niniejszą ustawą nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej”. Poza tym nie byłoby potrzeby wprowadzania innych przepisów wyłączających stosowanie ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, takich jak przepis art. 5 ust. 5 ustawy o gwarantowanych przez Skarb

Państwa ubezpieczeniach eksportowych, zgodnie z którym do firmy KUKE S.A. nie stosuje się art. 7 ust. 3 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Prawidłowa wykładnia art. 5 ust. 4 ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych prowadzi do wniosku, iż wyłącza on stosowanie przepisów ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej jedynie w zakresie umownym, tj. wpływającym na treść umów ubezpieczeń zawieranych pomiędzy KUKE S.A. i ubezpieczającymi. Chodzi więc zatem o prywatnoprawne stosunki pomiędzy KUKE S.A. i ubezpieczającymi powstałe na mocy zawieranych umów ubezpieczenia eksportowego. Do umów z zakresu ubezpieczeń eksportowych zastosowania nie znajdują zatem, na mocy art. 5 ust. 4 ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych, takie przepisy jak np. art. 16, czy też art. 17 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, które określają m.in. co powinny zawierać ogólne warunki ubezpieczenia i inne wzorce umowne stosowane przez zakłady ubezpieczeń.

Tajemnica ubezpieczeniowa, którą statuuje art. 35 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej nie jest natomiast elementem treści prywatnoprawnego stosunku pomiędzy ubezpieczającym i zakładem ubezpieczeń. Tajemnica ubezpieczeniowa jest instytucją prawa publicznego wprowadzoną do systemu prawnego w celu prawnej ochrony słusznym interesów ubezpieczających, którzy mogą i powinni oczekiwać od zakładów ubezpieczeń i osób w nich zatrudnionych zachowania w tajemnicy wszelkich informacji dotyczących ich sytuacji majątkowej i osobistej oraz wszelkich innych informacji dotyczących treści umowy ubezpieczenia. Jest to obowiązek nałożony przez ustawodawcę na każdy zakład ubezpieczeń, naruszenie którego niesie za sobą sankcje administracyjnoprawne, karne oraz cywilne.

Argumentem przemawiającym za taką interpretacją art. 5 ust. 4 ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych jest również fakt, iż, niezależnie od w/w przepisu, ustawa o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych, w art. 17 stanowi, iż do umów zawieranych w zakresie ubezpieczeń eksportowych nie stosuje się:

- art. 807 § 1, art. 810 oraz art. 811 kodeksu cywilnego,
- ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (dalej: „Stara ustawa ubezpieczeniowa”).

W Starej ustawie ubezpieczeniowej regulacje dotyczące tajemnicy ubezpieczeniowej były tożsame z regulacjami w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Redakcja art. 5 ust. 4 ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych jest taka sama jak redakcja art. 17 w/w ustawy (wyłączenie dotyczy umów) .

Zestawienie w jednej jednostce redakcyjnej przepisów dotyczących wyłączenia, odnośnie umów z zakresu ubezpieczeń eksportowych, konkretnych norm prawnych Tytułu XXVII kodeksu cywilnego „Umowa ubezpieczenia” (a więc norm odnoszących się, w sposób oczywisty, do treści prywatnoprawnego stosunku umowy ubezpieczenia) oraz norm Starej ustawy ubezpieczeniowej, prowadzi do wniosku, iż intencją ustawodawcy było wprowadzenie norm prawnych, zgodnie z którymi treść umowy ubezpieczenia eksportowego posiada odrębne, aniżeli „powszechne” umowy ubezpieczenia, regulacje prawne. Intencją ustawodawcy nie było natomiast wyłączenie, w stosunku do KUKA S.A., publicznoprawnych regulacji, takich, jak instytucja tajemnicy ubezpieczeniowej.

Niezależnie od powyższych argumentów, KUKA S.A. wskazuje, iż instytucja tajemnicy ubezpieczeniowej ma charakter podmiotowy. Nakłada ona obowiązek na konkretne podmioty: zakład ubezpieczeń i osoby w nim zatrudnione. Wyłączenie o którym mowa w art. 5 ust. 4 ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych ma natomiast charakter przedmiotowy – dotyczy wyłącznie umów (ubezpieczenia eksportowego), co należy rozumieć, jako przepis modyfikujący ogólnie obowiązujące regulacje prawne w odniesieniu do treści prywatnoprawnych stosunków pomiędzy zakładami ubezpieczeń i ubezpieczającymi. W takim rozumieniu, instytucja tajemnicy ubezpieczeniowej nie podlega wyłączeniu w odniesieniu do KUKA S.A., której ustawa powierzyła prowadzenie działalności w zakresie ubezpieczeń eksportowych.

Podkreślić należy również fakt, iż KUKA S.A. jest zakładem ubezpieczeń, o czym świadczy art. 1 ust. 1 ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych oraz art. 3 ust. 1 pkt 18 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zawierający definicję krajowego zakładu ubezpieczeń, zgodnie z którym jest nim przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej z siedzibą na terytorium RP, który uzyskał zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej na terytorium RP. KUKA S.A. posiada stosowne zezwolenie Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej.

KUKA S.A. wskazuje jednocześnie na fakt, iż tajemnica ubezpieczeniowa jest instytucją o fundamentalnym znaczeniu dla rynku i sektora ubezpieczeń (analogicznie, jak tajemnica bankowa, o której mowa w ustawie Prawo bankowe, dla sektora bankowego). Tajemnica ubezpieczeniowa nie została wprowadzona do porządku prawnego w celu uprzywilejowywania zakładów ubezpieczeń, lecz służy ona prawnie chronionym interesom ubezpieczających. Wykonywana ona jest nie dla zaspokojenia interesów zakładów

ubezpieczeń, lecz dla ochrony prywatności ubezpieczających. Jest to instytucja od lat zakorzeniona zarówno w polskim systemie prawnym, jak też europejskich ustawodawstwach. Tajemnica ubezpieczeniowa jest immanentnie związana ze stosunkiem prawnym powstałym na mocy umowy ubezpieczenia. KUKE S.A. stoi na stanowisku, iż nie do zaakceptowania jest taka wykładnia art. 5 ust. 4 ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych, która prowadzi do wniosku, iż ustawodawca wyłączył obowiązek stosowania tajemnicy ubezpieczeniowej w stosunku do jednego zakładu ubezpieczeń. Racjonalny ustawodawca, dokonując takiej regulacji, skrajnie wyjątkowej, z pewnością dokonałby takiego wyłączenia wprost, w sposób wyraźny. Nie jest dopuszczalna wykładnia przepisów ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych zakładająca, iż ustawodawca dokonał wyłączenia tajemnicy ubezpieczeniowej w stosunku do KUKE S.A. w sposób dorozumiany.

Podkreślenia wymaga również, iż w ponad 20-letniej historii prowadzenia przez KUKE S.A. działalności ubezpieczeniowej w oparciu o przepisy ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych stosowana przez KUKE S.A. wykładnia stosownych regulacji ustawowych (od czasu uchwalenia ustawy w 1994 r. regulacje dotyczące relacji ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz Starej ustawy ubezpieczeniowej były analogiczne) nie była kwestionowana przez sądy ani jakiegokolwiek inne organy. Również ubezpieczający zawierali i zawierają z KUKE S.A. umowy ubezpieczenia w przekonaniu, iż KUKE S.A., podobnie, jak pozostałe zakłady ubezpieczeń jest zobowiązana ustawowo do zachowania tajemnicy ubezpieczeniowej.

5) *zarzut naruszenia art. 35 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, poprzez nieprawidłową wykładnię i zastosowanie, w konsekwencji których uznano, że przepis ten stanowi podstawę do odmowy udostępnienia informacji publicznej, objętych zakresem przedmiotowym decyzji*

Zaskarżone przepisy nakładają na każdy zakład ubezpieczeń i osoby w nim zatrudnione obowiązek zachowania tajemnicy dotyczącej poszczególnych umów ubezpieczenia. Tajemnicą objęta jest cała treść stosunku obligacyjnego wiążącego zakład ubezpieczeń i ubezpieczającego.

Podkreślenia wymaga fakt, iż zachowanie tajemnicy ubezpieczeniowej nie jest przywilejem zakładu ubezpieczeń, a jego powinnością, a złamanie powyższego obowiązku przez zakład ubezpieczeń niesie za sobą sankcję administracyjnoprawne, sankcje karne, jak również może pociągać za sobą odpowiedzialność odszkodowawczą zarówno w trybie przepisów o ochronie dóbr osobistych, jak również odpowiedzialności za czyny niedozwolone lub z tytułu

niewykonania zobowiązania. Tajemnica ubezpieczeniowa nie została wprowadzona do porządku prawnego w celu uprzywilejowywania zakładów ubezpieczeń, lecz służy ona prawnie chronionym interesom ubezpieczających, którzy mogą i powinni oczekiwać od zakładów ubezpieczeniowych zachowania w poufności informacji dotyczących poszczególnych umów ubezpieczenia.

KUKE S.A. zwraca uwagę, że w pierwszym z pism z 3 listopada 2016 r. uczyniła zadość wnioskowi Skarżącego w zakresie, w jakim udzielone informacje nie naruszały wyżej wskazanej tajemnicy ubezpieczeniowej.

Wobec faktu, iż tajemnica ubezpieczeniowa, która wiąże wszystkie zakłady ubezpieczeń (a więc także KUKE S.A.) jest tajemnicą podlegającą prawnej ochronie wynikającej z ustawy o działalności reasekuracyjnej i ubezpieczeniowej, KUKE S.A. nie podziela zarzutu Skarżącego o nieprawidłowej wykładni tego przepisu i w konsekwencji niewłaściwego zastosowania.

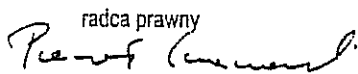
6) *zarzut naruszenia art. 5 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, w zakresie, w jakim przepis ten stanowi podstawę ograniczania prawa do informacji publicznej w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie innych tajemnic ustawowych chronionych poprzez błędne przyjęcie, że podstawą do ograniczenia informacji publicznej, objętych zakresem przedmiotowym zaskarżanej decyzji, stanowią przepisy ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej*

Jak wskazano powyżej, tajemnica ubezpieczeniowa jest tajemnicą ustawowo chronioną, o której mowa w art. 5 ust 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, która stanowi przesłankę ograniczającą prawo do uzyskania informacji publicznej, jeżeli udostępnienie tej informacji wiązałoby się z naruszeniem tej tajemnicy. Taka sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Spełnione zostały łącznie dwie przesłanki odmowy udostępnienia żądanych przez Wnioskodawcę informacji. Po pierwsze, wykazane zostało, że tajemnica ubezpieczeniowa stanowi tajemnicę ustawowo chronioną, wiążącą KUKE S.A. jako zakład ubezpieczeń. Po drugie zaistnienie w/w przesłanki wypełnia hipotezę normy prawnej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, z której wynikają ograniczenia w dostępie do informacji publicznej. Tym samym, zarzut naruszenia przez KUKE S.A. art. 5 ust. 1 w/w ustawy, podniesiony przez Skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Treść zarzutów podniesionych przez Skarżącego, jak również rozwinięcie tych zarzutów przywołane w uzasadnieniu wskazuje, iż Skarżący de facto kwestionuje legalność zaskarżonej decyzji opierając się na argumentacji, zgodnie z którą ustanowione ustawowo ograniczenia w dostępie do informacji publicznej nie mogą mieć zastosowania w przedmiotowej sprawie z

uwagi na fakt, iż ubezpieczenia eksportowe udzielane przez KUKE S.A. są gwarantowane przez Skarb Państwa. Otóż w takim rozumowaniu tkwi fundamentalny błąd logiczny. Fakt, iż przedmiotowa sprawa dotyczy ubezpieczeń gwarantowanych przez Skarb Państwa ma wpływ na to, iż żądane przez Wnioskodawcę informacje stanowią informacje publiczne w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznych. Gdyby sprawa nie dotyczyła podmiotów obowiązanych do udostępniania informacji publicznej (czyli np. dotyczyła prywatnego zakładu ubezpieczeń), pozostawałaby w całości poza zakresem obowiązywania ustawy o dostępie do informacji publicznych. W takim wypadku, niezależnie od tego, czy ograniczenia w dostępie do informacji mogłyby mieć zastosowanie, czy też nie, nie miałyby to znaczenia dla obowiązku udostępnienia informacji z tej przyczyny, iż informacje nie stanowiłyby informacji publicznych. Ograniczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1, ust. 2 i ust. 2a ustawy o dostępie do informacji publicznych zawsze mają zastosowanie wyłącznie do informacji publicznych, nie można zatem podzielić poglądu Skarżącego, zgodnie z którym fakt, iż sprawa dotyczy kwestii publicznych ma znaczenie dla dokonywania wykładni przepisów ograniczających dostęp do informacji publicznej. Innymi słowy, pozbawiona racji jest argumentacja Skarżącego, zgodnie z którą ograniczenie dostępu do informacji publicznej nie może mieć zastosowania, gdyż dotyczy informacji publicznej.

Biorąc powyższe pod uwagę, KUKE S.A. wnosi, jak w petitum.

radca prawny

Paweł Iwanowski
WA-11551

Załączniki

- 1) skarga przekazana przez Skarżącego wraz z załącznikami i odpisem skargi,
- 2) akta sprawy
- 3) odpis odpowiedzi na skargę
- 4) pełnomocnictwo udzielone przez KUKE S.A. wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej
- 5) odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców KUKE S.A.

PEŁNOMOCNICTWO

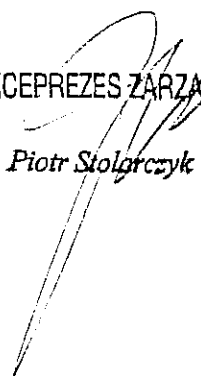
Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie przy ul. Siennej 39, wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy – XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod nr KRS 0000094881, NIP 526-030-79-91, o w pełni opłaconym kapitale zakładowym w wysokości 110.702.900 zł. reprezentowana przez Katarzynę Kowalską – Wiceprezesa Zarządu oraz Piotra Stolarczyka – Wiceprezesa Zarządu. niniejszym upoważnia

radcę prawnego Pawła Iwanowskiego (WA-11551)

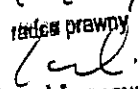
do zastępowania Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna w postępowaniach sądownoadministracyjnych, zarówno przed wojewódzkimi sądami administracyjnymi, jak też przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

WICEPREZES ZARZĄDU

Katarzyna Kowalska

WICEPREZES ZARZĄDU

Piotr Stolarczyk

Sporządzono w Warszawie, dnia 31 stycznia 2017 r.

za zgodności
z oryginałem
radca prawny

Paweł Iwanowski
WA-11551
Warszawa, 2017-01-31

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa
Wydział II

II SA/Wa 178/17

10.02

F

OPŁATA POBRANA
TAXE PERÇUE - POLOGNE
Umowa z Poczcią Polską S.A.
ID nr 289615/W

ZA ZWROTNYM
POTWIERDZENIEM ODBIORU

R

SIEĆ OBYWATELSKA – WATCHDOG POLSKA
UL. URSYNOWSKA 22/2
02-605 WARSZAWA

(00)459007731724407798

60